

Hilda Neumannová, A Lánya És Bernard Róbert Egy Kibuc Bejáratánál

A fénykép Izraelben, egy kibuc bejárata előtt készült az 1990-es évek végén. Sajnos, már nem emlékszem, hol volt ez pontosan. Én középen állok, bal oldalon Bernard Robert, a sógornóm fia, mellettem pedig Sonia lányom látható. Colette Bernard, Robi felesége fényképezett le bennünket. Az 1990-es évek végén a lányommal Izraelben töltöttünk néhány napot. Az egyik kirándulásunkon Robi unokaöcsém és a felesége, Colette is elkísértek. Nagyon érdekelt engem, hogy milyen egy kibuc. Egy magas oszlopokon álló kapun keresztül jutottunk be oda. A telek nagyon ápolt volt, egzotikus növényekkel ültették be, és a helybeli zsidók szép tisztán tartották. Gondoltam magamban, hogy ez nem úgy néz ki, mint nálunk, Szlovákiában egy mezőgazdasági szövetkezet. Az 1990-es években utaztam ki Izraelbe, addig nem lehetett kimenni. Még akkor is vízum kellett. A vejem, Same? Oszkár intézte. Sonjika 32 évig dolgozott idegenvezetőként egy párizsi utazási irodában. Amikor lehetősége nyílt egy turista csoporttal Palesztinába utazni, engemet is magával vitt. Nagyon kíváncsi voltam Palesztinára, de nagyobbban képzeltem el. Egy vonat jár végig az országban, 150 kilométer hosszan, amilyen az ország. A repülőtér szintén kicsi volt, az első benyomásom az volt, hogy verekednek ott. Nem voltam hozzászokva ehhez a kolhozrendszerhez, mert ha valaki kivándorolt, a mezőgazdaságba vették be, amíg nem talált jobbat, oda mindenkit felvettek. Ennivalót, lakást biztosítottak. Furcsa volt ez nekem, azt hittem, hogy olyan, mint az orosz rendszer. Együtt vannak, együtt dolgoznak, de azért az nem olyan. Mindenkinek van külön lakása, aki nem akar, nincs ott, nem erőszakkal veszik el a földjét, mert ott senkinek nem volt földje, a föld a zsidó államé. Eleinte nem értettem.